

انتقاد شهروندان از نشست آسفالت در منطقه ۹

اینجا تریبونی برای بیان نظرات، انتقادات، مشکلات و درخواست‌های شما شهروندان است و می‌توانید از روش‌های زیر، مطالبتان را با ما در میان بگذارید.
اینستاگرام: @shahraranews
تارنما: shahraranews.ir
ایمیل: info@shahrara.com
رایانامه: @shahrara
پیامک:۰۲۲۸۰۰۰۰۰۰۰۰
مراجعه حضوری
شهروندان گرامی! با هدف پیگیری دقیق و سریع مسائل مطرح شده، لطفاً آدرس و اطلاعات کاملی در اختیار ما قرار دهید.

● آب وفاضلاب

❖ **شهروند** – پیاده روهای بولوار شهیدهنرور به منظور لوله کشی آبیاری درختان کنده شده است و پس از پایان کار، پیمانکار سازمان آب وفاضلاب قسمت هایی از محل را ترمیم کرده، اما هنوز آسفالت محدوده هنرور ۲ تا ۸تاجام نشده است. لطفا این موضوع را پیگیری کنید.

● شهرداری

❖ **شهروند** – ضمن تشکر و قدردانی از زحمات شهرداری منطقه ۹، به تازگی در بولوار رضوی، از بولوار خاقانی به سمت رضوی در ۲ در ۲نقطه نشست آسفالت مشاهده می شود. انتظار می رود کارشناسان محترم از محل بازدید و خرابی پیش آمده را رفع کنند.
❖ **۰۹۰۱۰۱۳۸** سقف زمین چمن خیابان رسالت ۸۱ پوشیده نیست و توپ ها داخل کال آبی می افتد که در کنار زمین واقع شده است.

● اتوبوس رانی

❖ **۰۹۱۵...۰۴۷** لطفاً به راننده های اتوبوس های شر کت واحد بگوبید به خانم ها تذکر دهند که در قسمت آقایان ننشینند، خانم ها گاه صندلی های آقایان را اشغال می کنند و حتی افراد مسن برای نشستن جا ندارند.

● فرهنگ شهروندی

❖ **۰۹۱۵...۰۴۵** به خیابان فلسطین، وقتی به دختر همسایه گفتم، خودرو خود را از روی پل منزل مادر بزرگم بردارد تو همین کرد و حتی قفل فرمانش را آورد تا مسرا بزند. می گفت: طبق قانون حق ندار ی بگویی خودرو خود را بردارم. این است آموزش شهروندی آن هم در مناطق نسبتاً پر خور دار؟

قطع درختان آرامگاه فردوسی برای جلوگیری از خطر آفرینی

روز گذشته تصویری از تعدادی درخت قطع شده در آرامگاه فردوسی در شبکه‌های اجتماعی دست به دست شد و واکنش‌های مختلف برخی کاربران را به همراه داشت. احسان زهرموندی، مدیر پایگاه مجموعه فرهنگی و تاریخی توس، در این باره به شهرآرا گفت که درختان قطع شده در این آرامگاه، به علت خشک شدن، آسیب منطری و ایجاد خطر قطع شده‌اند.
با این حال حشمتا... متین فر، مدیر این آرامگاه، علت قطع شدن درختان را به دلیل آسیب دیدگی یا آسیب رساندن دانسته است.
او با بیان اینکه در مجموع طی روزهای

شهرکار

روزنامه شهرامشید ورزشدگی

شنبه ۰۴ دی ۱۳۹۸
شماره: ۳۰۰۵

راهنمایی و رانندگی ۰۲۲۷...۰۹۱۵
تمام ترافیک صدمتری را کامیون ها و تریلی ها با سرعت زیادشان به وجود می آوردند. پلیس راهنمایی و رانندگی فقط سوار ی ها و خودروهای سبک را جریمه می کند. دست کم زمان عبور خودروهای سنگین را ساعت ۲۱ بگذارند. در این صورت ترددشان از شب تا صبح می شود که هم در کاهش ترافیک و هم کاهش آلودگی اثر دارد.

سازمان پارک‌ها ۰۹۱۵...۰۹۶۷
سرویس‌های بهداشتی پارک ملت محلی برای تردد ویلچر دارد. جادارد از مسئولان برای این کار تشکر کنم اما بخش هایی از آن نرده ندارد و میچ دست معلولان هنگام بالا رفتن به شدت درد می گیرد و فشار زیادی را باید تحمل کنند. گاه ویلچر به عقب برمی گردد و معلولان دچار مشکل می شوند. لطفا این موضوع را پیگیری کنید.

شهروند - چرا پارک ملت این قدر سگ و گربه دارد؟ همه جا آلوده به مدفوع این حیوانات است، پویزه در قسمت پارک بانوان چند سگ و تعداد زیادی گربه وجود دارد. از آنجا که این فضا کوچک است، آلودگی هم بیشتر می شود. لطفا مسئولان فکری برای این موضوع بکنند.

بازخورد ۰۹۱۵...۰۴۱۲
که ۵ دی ماه در صفحه ۲ چاپ شد در تار یکی» که

در تار یکی» که ۵ دی ماه در صفحه ۲ چاپ شد می خواستم بگویم شهردار محترم می تواند در زیر گذرهای تاریک و ناامن چند غرفه مواد غذایی یا شارژ من کارت احداث کند. همچنین می شود در این مکان ها اتاقک های نگهبانی احداث کرد و از سربازان به عنوان نگهبان استفاده کرد تا امنیت نیز حاصل شود.

معاون قصه گو

زمانی! هوا سرد است و سوز دارد و او آغوش خود را باز می کند تا دانش آموزان در آن مأمن گیرند. به گفته خودش می خواهد با مهر، دلسردی را از کودک بگیرد و از گرمی دل خویش نصیب او کند. همین رفتار کافی است تا بفهمیم چرا در مدرسه از اعظم میراولیایی به عنوان معاون عاطفی یاد می کنند. میراولیایی، با ۴۲ سال سابقه کار،

علاقه خاصی به کودکان دارد و گرچه ۱۲ سال است که بازنشسته شده است اما هنوز هم دوست دارد در کنار کودکان باشد. این بانوی قصه گو ساکن محله احمدآباد و معاون مدرسه‌ای در منطقه یک است

و تاکنون توانسته است رتبه ها و سوابق خوبی در کارنامه کاری خود ثبت کند. می گوید: در تمام سال های کاری خود همواره سعی کرده ام به روز باشم و هر چیزی را که برای کارم لازم است بیاموزم. هر گاه دوره آموزشی برگزار

روزگار کهنه «نوکاریز»

با گذشت یک دهه از پیوستن این روستا به شهر، هنوز امکانات شهری به آنجا نرسیده است

حدود یک دهه پیش، در جریان الحاق تعدادی از روستاهای حریم شهر، «نوکاریز» به چهارمین تکه شهر (انتهای بولوار شهید آوینی) الحاق و یکی از محلات شهر شد اما با گذشت این زمان هنوز شکل و شمایل روستا دارد. ایسن را می‌شهود از زمین های

کشاورزی اطراف نوکاریز، مدرسه ابتدایی مختلط آن، خانه‌های کوچک و نقلی و تکه‌های خاکی زمین در بین ساخت و سازهایی دید که به زحمت می‌خواهند شبیه به ساختمان سازی های شهری شوند. محرومیت از در و دیوار خانه‌ها و کوچه‌های باریک نوکاریز سرازیر است. برای همین است که «نوکاریز» برخلاف نامش هیچ تصویر تازه و زیبایی ندارد. اهالی اش از قشر کم درآمدند، تعداد زیادی از آن ها مهاجر و تبعه افغانستان هستند و شغل بیشتر آن ها کارگری در مناطق دیگر شهر است. تعدادی هم کشاورزانی هستند که از روزگارن قدیم تاکنون بر روی زمین های کشاورزی روستا کار می کرده‌اند.

«نوکاریز» شبیه شهر نیست

پیرمردی تقریباً هفتادساله که روی چهارپایه نشسته است و کفش ها را تعمیر می کند، می گوید: چندسال پیش نوکاریز به شهر وصل رشد اما این منطقه هنوز شبیه شهر نشده است. به گفته او، مردم اینجا حرف زیادی برای گفتن ندارند، چون حتی اندک آواسته هایشان نیز برآورده نشده است. چند مغازه کوچک رو به خیابان اصلی است که نیازهای اهالی را برآورده می کند، از یک میوه فروشی کوچک تا سوپرمارکت و نانوائی، همین. کمی جلوتر یکی از کاسب ها نیز از وضعیت خیابان اصلی می گوید که به دلیل ترده بالا تا به حال باعث بروز تصادف های زیادی شده است. او از مسئولان می خواهد فکری به حال این خیابان بکنند دست کم سرعت کاه یا مانعی در آنجا نصب کنند.

تابستان های پر از حشره و زمستان های پر از گل ولای

موسوی صاحب سوپرمارکت کوچک و محلی نوکاریز است. سر گله و شکایتش از می شود که مردم اینجا نیازمند هستند، اما رسیدگی خاصی به وضعیت آن ها نمی شود. می گوید: جمعیت اهالی اینجا حدود ۱۰۰۰ نفر است، اما رسیدگی در حد این جمعیت نیست. یک سطل زباله ابتدای شهرک هست که فقط کافی است تابستان ها و در هوای گرم سری به اینجا بزنید و ببینید که چطور مملو از زباله و پشه و مگس است. به گونه ای که شب ها نمی شود راحت خوابید. می گوید، منطقه ما پشه های دارد که بدتر از سالک است و بچه ها دچار حساسیتی می شوند که بدنشان تاو ل می زند. زمستان ها نیز مشکلات دیگری هم داریم و از آب و گل در امان نیستیم.

به اسم «نوکاریز»، به کام «نیکروز»

فرزند کوچکی دارد که باید او را برای رسیدگی و مراقبت به پایگاه بهداشت ببرد، در حالی که نزدیک ترین پایگاه در منطقه نیکروز و پایین تر از نوکاریز است. حسینی در این باره می گوید: تنها پایگاه بهداشتی این منطقه که چند روستای مختلف را پوشش می دهد، با توجه به این جمعیت خیلی شلوغ است. یک روز از کار می افتم تا همسر و فرزندم را به پایگاه ببرم، اما بیشتر وقت ها که مراجعه می کنیم، کارکنان آنجا با برخورد های نامناسب می گویند برویسم و روز دیگر بیاییم. اولویت پایگاه بهداشتی آنجا که به نام نوکاریز هم هست، با اهالی همان منطقه است.

خانم را در نانوائی محل می بینیم. یکی از نبود بهداشت و فضای سبز گله دارد و دیگری از نبود امنیت و توضیح می دهد که در یک ماه گذشته ۳موتورسیکلت را سرقت کرده اند. می گوید: قبلاً چنین شرایطی نبود، اما الان کافی است در خانه ای باز باشد، یا موتورسیکلت را می برند یا از خانه سرقت می کنند. کاش برای حفظ امنیت اینجا کاری انجام بدهند. خانم میان سال دیگری که او هم از وضعیت شکایت دارد، از فشار کم آب گله می کند و می گوید،فشار آب خیلی کم است، آن هم در خانه های یک طبقه و همکف. اگر یک شیر آب را باز کنیم، بقیه شیرهای آب فشاری ندارند. چندبار هم رفتم اعتراض کردیم، چندروزی خوب بود و باز دوباره به همان حالت برگشت. به گفته او مشکل دیگر اتوبوس هایی است که مسافران را از ابتدای گلشهر سوار می کنند که با این حجم جمعیت باید نزدیک به یک ساعت منتظر بمانیم تا به خانه برگردیم.

محله ای که سبز نیست

تا انتهای یکی از خیابان ها که بروید، به زمین های کشاورزی رها شده می رسید که نشان می دهد پایان نوکاریز است. خانمی همراه با فرزند کوچکش در خودرو منتظر است و می گوید: بهار و تابستان که هوا گرم می شود، بچه ها در خیابان ها رها هستند و خودروها با سرعت بالا از کوچه ها عبور می کنند. برای حفظ جانشان چندم تبه به شهرداری سرزدیم و نامه دادیم تا سرعت گیر در خیابان نصب کنند، اما هیچ پاسخی به نامه ندادند. همتی یکی دیگر از مشکلات اهالی را نبود پارک و فضای بازی برای بچه های این محل می داند و این گونه شرح می دهد که یک زمین خالی بزرگ ابتدای نوکاریز هست، اما شهرداری خیلی دورتر از خانه ها و نزدیک یک مجتمع مسکونی وسایل بازی گذاشته است که عملاً به درد بچه ها و خانم ها نمی خورد. نمی توانیم بچه ها را به آنجا ببریم چون برای رسیدن به آن باید از یک زمین خاکی بگذریم و از میان زمین های کشاورزی عبور کنیم که شب ها امنیت ندارد. می گوید: کاش ۳،۰۲سیله بازی را ابتدای شهرک می گذاشتند.

مدرسه راهنمایی و دبیرستان نداردیم

خودش راننده سرویس مدرسه دخترانه است، اما بچه هایش برای رفتن به مدرسه مشکل دارند. درباره نبودن مدرسه راهنمایی و دبیرستان در این منطقه می گوید: در این منطقه فقط یک مدرسه ابتدایی هست که دختر و پسر با هم درس می خوانند و بسیاری از بچه های همان مدرسه ابتدایی هم مجبور هستند در مدارس مناطق دیگر مثل گلشهر، صادقیه یا پنج تن ثبت نام کنند. من هم هر ۲۰دخترم را در همین مناطق ثبت نام کردم. درخواست دیگر ما این است که آموزش و پرورش یک مدرسه راهنمایی و دبیرستان در این منطقه تأسیس کند.

مهمترین دغدغه ها:

- نیود مرکز بهداشت در نوکاریز
- نیود فضای سبز
- کمبود مدرسه

درحال مذاکره برای احداث یک مجموعه پارک هستیم

معاون فنی و اجرایی شهرداری منطقه ۴ با بیان اینکه نوکاریز بعد از سال ۹۰ به شهر الحاق شده است درباره شرایط ایجاد سرعت گاه می گوید: نکته مهم در ایجاد سرعت گیر عبور و مرور خودروهای امداد رسان است. به عنوان نمونه در خودروهای آتش نشانی آب، کف و سنسور وجود دارد و در صورتی که خودرو با سرعت از روی سرعت گیر عبور کند، سنسورها از کار می افتند و اگر هربار در هر سرعت گیر توقف کنند، زمان رسیدن به محل حادثه افزایش پیدا می کند. به همین دلیل در مدیریت شهر مشهد به دنبال این هستیم که سرعت گیرها را از شهر حذف کنیم. راه حلی که پیش بینی شده، تبدیل سرعت گاه ها به سرعت گاه های سه بعدی است که اولین نمونه آن را به زودی در منطقه و در خیابان طبرسی بهره برداری خواهیم کرد. احمد قربان زاده مقدم در توضیح در خواست ایجاد فضای سبز و پارک در محله اضافه می کند: شهرداری زمینی به مساحت ۴هکتار در آن منطقه داشت که به مسجد، یک پارکینگ، پارک لاله و نرگس اختصاص داده است و اکنون زمین دیگری در اطراف افزایش پیدا کرده است. برای ساخت پارک و فضای بازی دست کم به زمینی به وسعت ۲هکتار نیاز است.

معاون فنی و اجرایی شهرداری منطقه ۴ همچنین با اشاره به وضعیت نظافت در نوکاریز نیز می افزاید:سطل زباله گالوانیزه که ابتدای نوکاریز قرار داده شده مربوط به سرجاروهای پاکبانان است و شهروندان باید زباله های خود را ساعت ۹ شب جلو خانه بگذارند. نکته دیگر در زمینه بهداشت، نبود چاه در خانه هاست که فاضلاب را به خیابان می فرستند و شهرداری به طور مداوم این موضوع را پیگیری می کند.

قربان زاده همچنین از تملک و خریداری یک زمین ۱۱هکتاری از مالک شخصی خبر می دهد و می افزاید: قصد داریم در این زمین یک مجموعه پارک احداث کنیم. همچنین در حال مذاکره با مالک زمین ها هستیم که بتوانیم کانال آب های سطحی خیابان های فرد پنج تن (از ۷۷ تا ۹۱) را به کشف رود انتقال بدهیم.

مردم درخواست بدهند تا بررسی شود

مدیر آموزش و پرورش منطقه تبادکان در پاسخ به گله ها درباره نبود دبیرستان در این منطقه می گوید: نکته اول این است که تعداد دانش آموزان در نوکاریز به اندازه تأسیس یک مدرسه جدید نیست، زیرا برای راه اندازی یک مدرسه استانداردهایی وجود دارد و از طرف دیگر آموزش و پرورش زمین و فضایی برای تملک و ایجاد مدرسه در آن منطقه در اختیار ندارد. به گفته علی سعیدی اکنون در خیابان شهید آوینی ۵۱ دبیرستان دخترانه ام البنین(س) ۱۲ کلاس در ۲نوبت ایجاد شده است که دانش آموزان مناطق اطراف و نوکاریز می توانند به آنجا مراجعه کنند. همچنین دبیرستان متوسطه دوم پسرانه سیدالشهدا(ع) را در خیابان شهید آوینی ۵۱ داریم، در مجموع ۶دبیرستان متوسطه اول پسرانه و دخترانه در محدوده شهید آوینی درحال فعالیت هستند که این تعداد جواب گوی دانش آموزان این محدوده از جمله نوکاریز است. با همه این توضیحات اگر شهروندان متقاضی احداث مدرسه در منطقه شهری خود هستند و تعداد دانش آموزان هم زیاد است، مدیریت مدرسه یا اهالی می توانند در خواست کتبی خود را ارائه کنند تا بررسی شود.

مشکل زمان مراجعه است، نه تعداد پایگاه

مدیر توسعه شبکه و ارتقای سلامت معاونت بهداشت دانشگاه علوم پزشکی مشهد نیز پس از بازدید از پایگاه بهداشت مستقر در محله نیکروز که اهالی نوکاریز را نیز زیر پوشش خود قرار داده است، می گوید: براساس استانداردها باید برای هر ۵۰ تا ۸۰هزار نفر یک مرکز بهداشت و در حاشیه شهر به ازای هر ۲۵ تا ۳۰هزار نفر یک مرکز خدمات جامع سلامت فعال باشد. اکنون در مجموع ۱۲۵ پایگاه فعال برای یک میلیون و ۲۵۰هزار نفر حاشیه شهر مشهد داریم. این تعداد پایگاه به دلیل پراکندگی محلات و استفاده از عنوان حاشیه شهر فعال شده اند. به گفته محمدحسن درخشان از نظر مراقبان سلامت هم باید به ازای هر ۲۰ تا ۲۵هزار نفر یک پایگاه داشته باشیم، در حالی که اکنون در حاشیه شهر به ازای هر ۸ تا ۱۲هزار نفر یا به طور متوسط هر ۱۰هزار نفر یک پایگاه داریم. منطقه نیکروز ۲۰۰۰ نفر و نوکاریز ۱۷۰۰ نفر جمعیت دارد و در مجموع می شوند ۳۷۰۰نفر که به یک پایگاه مراجعه می کنند. یعنی براساس استانداردها همه این جمعیت باید به پایگاهی در داخل گلشهر مراجعه می کر دند. ضمن اینکه پایگاه جامع سلامت نوکاریز اکنون زیر پوشش مرکز بهداشت شماره ۲ فعال است. دکتر درخشان با اشاره به اینکه مشکل اصلی در واحدهای ما ازدحام جمعیت نیست، خاطر نشان می کند: مسئله اصلی ازدحام، مراجعه در یک ساعت مشخص است. در حالی که مراکز از ساعت ۷ تا ۱۴:۳۰ خدمت رسانی می کنند، بیشتر افراد بین ساعت ۹ تا ۱۰ صبح مراجعه می کنند و در دیگر مواقع مرکز خلوت است. بارها تلاش کرده ایم به مردم توصیه کنیم برای مراقبت ها در ابتدای صبح مراجعه کنند، اما موفق نشده ایم.

وعده ها:

- احداث مجموعه پارک در منطقه ۴
- احداث سرعت گاه های سه بعدی
- بررسی درخواست های مردمی برای احداث مدرسه

